

Arrest

nr. 260 169 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Wolof te zijn, en op X1994 te zijn geboren te X, in Serrekunda, Gambia. Uw vader overleed wanneer u 13 jaar oud was, en uw moeder overleed een 12 à 13 jaren geleden, bij de geboorte van uw jongere zus. U woonde te Kermali, en werd er opgevoed door uw oom en tante. U diende steeds vele huistaken te verrichten, en voelde zich als een slaaf in het huis van uw vader. U werd tevens meermaals het slachtoffer van verkrachting door uw oom. Op de leeftijd van 14 à 15 jaar werd u door uw oom uitgehuwelijkt aan een oudere man, een zekere H. D.. Ondanks uw huwelijk was het u toegestaan om verder school te lopen, hetgeen u ook deed, tot u ophield met schoollopen op de leeftijd van 17 jaar, daar u niet langer de zorg voor uw pasgeboren kind kon combineren met uw schoolwerk.

Wanneer uw eerste echtgenoot overleed in het jaar 2015, besloot u op 21-jarige leeftijd te verhuizen naar Sinchu Alagie, om er opnieuw te gaan inwonen bij uw oom en tante, met wie u voorheen samengewoond had te Kermali. Uw oom drong er nadien op aan dat u zou huwen met de broer van uw overleden echtgenoot, hetgeen u evenwel weigerde. U kwam in die periode opnieuw in contact met een jeugdvriend van u – H. M. – met wie u heimelijk een liefdesrelatie begon. Jullie besloten uiteindelijk om te trouwen met elkaar, en huwden op 28/10/2018 in de moskee te Sinchu Alagie. Nadien gingen jullie samenwonen te Kololi. Hoewel u zich aanvankelijk gelukkig voelde in dit huwelijk, begon H. te veranderen en hadden jullie vaak ruzie met elkaar. Wanneer u in januari 2019 op het strand te Kololi zit, ontmoet u er een zekere E. S., een vrouw van Gambiaans-Zweedse afkomst die op vakantie was in Gambia. Jullie geraakten aan de praat, en spraken een 4 à 5-tal dagen later, opnieuw af met elkaar. Er ontstond een vriendschap, waarna jullie elkaar dagelijks ontmoetten. Op een dag begreep u dat E. lesbisch was. U had op jonge leeftijd eveneens reeds homo-erotische dromen ervaren, maar had deze gevoelens steeds genegeerd en onderdrukt, nadat uw tante u had gezegd dat het hekserij betreft. Uiteindelijk kusten E. en u elkaar, en werd u verliefd op haar. U begon een geheime lesbische relatie met E., en hield deze verborgen voor uw echtgenoot H.. Wanneer u op een dag samen met H. in de zetel zat, stuurde E. een bericht met een naaktfoto van zichzelf naar uw telefoon. H. merkte dit op en zag dat u een naaktfoto ontving. U ontkende de afzender te kennen en loog H. voor dat het waarschijnlijk een vergissing betreft. Wanneer u de dag nadien, op 26/02/2019, E. opzocht in haar appartement, alwaar jullie seksuele betrekkingen hadden met elkaar, werd op de deur van het appartement geklopt. E. deed de deur open, waarna uw echtgenoot H. binnenstormde, u uitschold, en u en E. ervan beschuldigde seks te hebben met elkaar. Nadat uw echtgenoot de politie gebeld had, werden u en E. gearresteerd en meegenomen naar het politiekantoor. U werd er opgesloten in de cel. Op 28/02/2019 diende u voor de rechtbank te verschijnen, waarna u op borg vrijgelaten werd. U ging daarop naar het huis van uw oom te Sinchu Alagie, alwaar u eigendomsdocumenten die uw vader toebehoorden, meenam uit de slaapkamer van uw oom. U gaf deze eigendomsdocumenten in bewaring bij uw nicht A., en ging daarop naar Senegal. Enkele dagen later keerde u terug naar Gambia, om de eigendomsdocumenten en uw paspoort opnieuw op te halen bij A.. U keerde nadien terug naar Senegal, en begon te zoeken naar een manier om te vertrekken. U kwam in contact met een smokkelaar, die u kon helpen bij het bekomen van een visum, en u verkocht het land dat uw vader toebehoorde, ten einde uw reis en de smokkelaar te kunnen betalen. U verliet Gambia per vliegtuig op 27/04/2019, en reisde naar Turkije, waarna u uw reis verder zette tot u aankwam in Griekenland. Op 28/07/2019 werden uw vingerafdrukken genomen te Chios, alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 21/08/2019. Omwille van de slechte levensomstandigheden te Griekenland, besloot u er op 20/11/2019 te vertrekken, en u reisde met een vals paspoort per vliegtuig naar Italië, en nadien per vliegtuig naar België. U kwam te België aan op 24/11/2019, en diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties, op 20/12/2019.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' blijkt immers dat u verkoos gehoord te worden door een mannelijke interviewer. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een mannelijke protection officer. Er werd tevens gepeild naar uw mentale toestand, ten einde zich te verzekeren dat u in staat bent om het persoonlijk onderhoud af te leggen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. U gaf hierbij steeds aan dat u zich goed voelde (CGVS 1, p. 3 en CGVS 2, p. 3).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat u de Gambiaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd, en verdere vervolging vreest, wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de wijze waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw seksuele geaardheid, en de ervaringen die u in dit kader zou hebben beleefd, helemaal niet weten te overtuigen.

U verklaarde dat u **sinds jongs af aan** droomde van seksuele betrekkingen met vrouwen – hetgeen u ook aan uw tante vertelde – en u ook wel gevoelens zou ervaren wanneer u in films meisjes zou zien kussen, of vrouwen zou zien die naakt zijn (CGVS 1, p.27 en 30). U verklaarde dat u **deze gevoelens raar vond, en u het niet wou** (CGVS 1, p. 30). Gevraagd wat u dan zelf dacht over deze gevoelens, antwoordde u, nogal beknopt, dat u 'geil' was. Opnieuw gevraagd wat u er dan zelf over dacht, wanneer u dergelijke gevoelens ervaarde, en of u er toen aan dacht dat u mogelijks lesbisch was, antwoordde u enkel **ontkennend, en verklaarde u dat u daar nooit aan heeft gedacht**. Gevraagd hoe u uw gevoelens dan zag, antwoordde u dat u voorheen niet wist wat te denken van zo'n gevoelens, u **zichzelf afvroeg waarom u dat voelde**, maar voor het overige niets meer, gezien u het **toch nooit van zichzelf zou hebben aanvaard**. Gevraagd wat uw tante zei wanneer u haar aansprak over uw dromen, antwoordde u dat ze u zei dat het hekserij was. Gevraagd of u niet bang was om het haar te vertellen – gezien uw verklaringen dat u uw eigen gevoelens raar vond, en u deze niet wou ervaren – antwoordde u ontkennend, en verklaarde u – enigszins verschillend aan uw eerdere verklaringen, waarbij u gewag maakte van een gevoel van onbehagen en onderdrukking – **dat u het niet wist, en het 'maar' een droom was voor u**. Gevraagd wanneer u dan van zichzelf besepte dat u lesbisch was, verklaarde u dat dit was wanneer u haar [E. S., uw eerste lesbische partner die u ontmoette in januari 2019] kuste. Gevraagd rond welke leeftijd u dan voor het eerst van zichzelf begon op te merken dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u 'wanneer ik droomde' (CGVS 1, p. 31). Gevraagd hoe oud u was, antwoordde u het zich niet te herinneren. Gevraagd of u, nadat u erover vertelde aan uw tante, later nog zo'n dromen bleef ervaren, antwoordde u bevestigend en verklaarde u tot op heden dergelijke dromen te hebben. Gevraagd – **in een poging een verder inzicht te krijgen in de wijze waarop u zich bewust geworden bent van uw ontluikende homoseksualiteit, dit in de context van een homofobe samenleving als de Gambiaanse** – hoe u deze dromen dan later, wanneer u deze bleef ervaren, zag, antwoordde u – eerder ontwijkend – dat u toen moest huwen met die man [uw eerste echtgenoot]. U ter verduidelijking gevraagd of u die dromen dan bleef beleven, antwoordde u bevestigend, en voegde u er aan toe **dat u het nooit geloofd zou hebben, en u er nooit aan zou hebben gedacht dat u lesbisch was** (CGVS 1, p. 32). U voegde eraan toe dat u het gewoon negeerde, dat u dacht dat het misschien enkel een droom was en niets meer, en u pas begreep waarom u die dromen had nadat u E. leerde kennen. U gevraagd, wanneer u zich op latere leeftijd, zoals op de leeftijd van 18, 19 of 20 ofzo, aangetrokken zou voelen tot meisjes, u toen ook nog dacht dat dit hekserij betrof, antwoordde u, opnieuw ontwijkend, dat u toen niet 'close' was met een meisje (CGVS 2, p. 15). Gevraagd of u toen ook die dromen had, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat u daar toen over dacht, antwoordde u, opnieuw geen enkele blijk gevend hierover ooit enige gedachte te hebben gehad, dat u het niet wou geloven, en gaf u verder aan dat u het onderdrukte.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de wijze waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw seksuele oriëntatie, en uw verklaringen betreffende de wijze waarop u uw ontluikende gevoelens beleefde en welke reflectie u hieromtrent kende, uitermate vaag blijven, en u zich steeds zeer op de vlakte hield, wanneer u hiernaar meermaals, in verschillende vormen gevraagd werd. U benadrukt voornamelijk hoe u heel lang onbewust bent geweest van uw seksuele oriëntatie, maar laat na enigszins te verduidelijken hoe u er uiteindelijk toe kwam uw initiële ontkenning van uw eigen seksuele geaardheid te overstijgen, uzelf als lesbische vrouw te aanvaarden, en een relatie te beginnen met een andere vrouw, dit in het kader van een homofobe maatschappij als de Gambiaanse. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, werd u hierover dan ook opnieuw bevrraagd, ten einde u de kans te bieden hierover verdere verklaringen af te leggen.

U herinnerd aan uw verklaringen dat u reeds voorafgaand aan uw ontmoeting met E., gevoelens van fysieke aantrekking ervaarde voor andere vrouwen, en gevraagd om hierover wat meer te vertellen, zoals op welk moment in uw leven u dergelijke gevoelens begon te ervaren, in welke context, en wat u hierbij zoal beleefde, verwees u opnieuw naar de dromen die u had, alsook verklaarde u dat u geloofde dat het hekserij was, zoals uw tante u zei (CGVS 2, p. 12). **Gevraagd wat u dan zelf dacht over de dromen die u had, en gesteld dat zoiets toch enige indruk op u moet hebben gemaakt,** antwoordde u dat u dacht dat het normaal was, u niet wist dat u lesbisch was, en u geloofde wat uw tante zei (CGVS 2, p. 13). U uitgelegd dat u dromen ervaarde die u zich tot op vandaag kan herinneren, zoiets toch enige impact moet hebben gehad, en u toch op enige manier moet nagedacht hebben hierover – over de gevoelens die u kende en wat deze eventueel konden betekenen – antwoordde u enkel, wederom beknopt, dat u in uw dromen seks had met meisjes en u soms ook het gezicht van het meisje zag. **Gevraagd of u – wanneer u die dromen had, en besepte dat u droomde over seks met andere meisjes – toen ook wist welk taboe daarop ligt in een land als Gambia, en de maatschappij het niet aanvaardt, dan wel of u van dit alles nog niet op de hoogte was, verklaarde u dat u dat wel degelijk wist.** Gevraagd of u dan besepte dat u droomde over zaken die niet aanvaard werden in de maatschappij waarin u leefde, antwoordde u dan weer ontkennend en verklaarde u herhalend dat uw tante zei dat het hekserij was. **Gevraagd of het daar dan bij bleef, en of u niet meer nagedacht heeft over de gevoelens die u ervaarde en wat deze zouden kunnen betekenen, antwoordde u kortweg nee.** U gaf verder opnieuw aan pas besepte te hebben lesbisch te zijn wanneer u E. kuste, en de liefde bedreef met haar (CGVS 2, p. 14). Hierop verder ingegaan, en u herinnerd aan uw verklaringen dat u voorheen steeds uw gevoelens zou negeren, dat u het zich nooit had kunnen inbeelden voorheen, en u het ook nooit van zichzelf zou hebben aanvaard, tot uw ontmoeting met uw eerste lesbische partner E. dit alles veranderde – en gevraagd hierover wat uitgebreider te vertellen, en in welke zin het dan gemakkelijker was voor u om uw geaardheid wél te beseffen en te aanvaarden, na deze ontmoeting, **antwoordde u – uiterst beknopt, gezien de u gestelde vraag, en geenszins enige poging ondernemend concrete verklaringen af te leggen over hoe u dit alles zou hebben beleefd – dat ‘de seks anders was’.** Gevraagd of dat dan de enige reden was, herhaalde u dat de seks anders was, en E. u vroeg of u dan nooit eerder was klaargekomen. In een verdere poging concrete en doorleefde ervaringen te zoeken doorheen uw verklaringen, gevraagd wat er bij dit alles dan allemaal door uw hoofd ging, welke overwegingen er in u omgingen, en het toch ook niet allemaal eenvoudig en plezierig kan zijn geweest – u was immers nog niet zo lang gehuwd, had een dochter, en u besepte lesbisch te zijn in een homofoob land – en u over deze zaken toch ook wel moet hebben nagedacht, antwoordde u enkel dat het hard was, jullie het niet serieus namen in het begin, en u er ‘in mee ging’. Gevraagd of u geen twijfels kende, gezien u veel op het spel zette en grote risico’s nam, verklaarde u enkel dat jullie het erover eens waren dat jullie het geheim zouden houden. U geconfronteerd met de vaststelling dat het daarom toch niet zonder risico is, antwoordde u enkel dat u niet op uw gemak was. Gevraagd naar de impact die de in Gambia heersende homofobie op u had, en wat u daarbij voelde of dacht, gezien u van zichzelf wist dat u lesbische gevoelens ervaarde, antwoordde u – naast de kwestie – dat u pas in België te weten kwam dat er veel lesbische vrouwen zijn in Gambia (CGVS 2, p. 15). Gevraagd of het ooit moeilijk geweest is voor u om uw seksuele geaardheid te aanvaarden, antwoordde u – uitblinkend in clichématige vaagheid – dat, ‘zelfs al zou het moeilijk zijn geweest om een beslissing te nemen met uw geest, uw hart al veroverd was’. **Gezien het volledig gebrek aan enige concrete, en begrijpelijke verklaringen, die een inzicht zouden kunnen bieden in de manier waarop u zich bewust geworden bent van uw beweerde lesbische geaardheid, de wijze waarop u hiermee omging, en wat dit alles met u deed,** nogmaals herinnerd aan uw verklaringen dat u voorheen uw geaardheid gedurende een hele lange tijd steeds onderdrukte, en u deze dan wel kon aanvaarden na uw ontmoeting met E., en gevraagd hoe dit ging, en hoe u er toen wel plots toe kwam om uw gevoelens wel te aanvaarden, antwoordde u enkel, wederom uiterst vaag, dat u ‘meeding met de stroom’ en u het niet meer onderdrukte. Gevraagd hoe dat dan ging, hoe het kwam dat u het plots wel aanvaardde, wat er dan veranderde, en hoe het kwam dat u uw gevoelens toen wel kon laten gaan, verklaarde u enkel – opnieuw uiterst vaag en beknopt gezien de u gestelde vraag – dat u ‘meeding met de stroom’, de ‘dingen zo gingen’, en u het niet verwacht had (CGVS 2, p. 16).

Het geheel aan bovenstaande verklaringen, weet niet te overtuigen. Uw verklaringen geven blijk van een volkomen en frappant gebrek aan enige reflectie over het gevoelsleven dat u als homoseksuele vrouw in een land als Gambia gekend zou hebben, en u weet op geen enkele wijze te duiden hoe u de bewustwording van uw ontluikende homoseksualiteit beleefde, wat u hierbij voelde of dacht, en hoe u zichzelf zou hebben aanvaard nadat u jarenlang uw eigen gevoelens genegeerd en onderdrukt zou hebben. Uw verklaringen in dit kader worden gekenmerkt door een extreme vaagheid, en u blijkt niet in staat concrete verklaringen af te leggen die blijk geven van werkelijk beleefde ervaringen – ondanks de veelheid aan vragen in dit kader.

Afgezien van de vaststelling dat u niet in staat bleek te zijn engszins te overtuigen voor wat betreft de wijze waarop u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd, en deze aanvaardde, nadat u uw eerste beweerde lesbische partner E. ontmoette, kunnen ook uw verklaringen betreffende E. en uw beweerde relatie met haar, omwille van onderstaande redenen geenszins geloofwaardig worden bevonden.

Zo verklaarde u dat E. in Zweden woonde, alsook verklaarde u eerst dat ze in Zweden werd geboren, hoewel u later stelde dat E. u vertelde in Gambia te zijn geboren (CGVS 1, p. 18). Gevraagd of E. familie had in Gambia, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of E. in Zweden woonde, antwoordde u bevestigend, en **voegde u eraan toe dat ze naar Gambia kwam op familievakantie**. Gevraagd welke familieleden zij had in Gambia, antwoordde u het evenwel niet te weten en zei u daarover niet te spreken met haar. Gevraagd hoe vaak ze naar Gambia kwam, antwoordde u dat ze geregeld kwam, zo'n twee keren per jaar op vakantie gedurende drie weken à een maand (CGVS 1, p. 19). Gevraagd wat E. er zoal deed, en hoe ze haar dagen vulde, antwoordde u dat ze niets bijzonders deed en naar het strand ging (CGVS 1, p. 20). Gevraagd welke interesses E. zoal had, en wat ze zou doen in haar vrije tijd, antwoordde u dat ze steeds naar het strand ging (CGVS 1, p. 34). Ook tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u dat E. vaak naar Gambia op familiebezoek kwam (zie CGVS-vragenlijst, p. 3, punt 5 in administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u E. vroeg, wanneer u haar een eerste keer ontmoette, wat ze in Gambia kwam doen, antwoordde u dat ze u zei dat ze er op vakantie was (CGVS 2, p. 5). Gevraagd of u haar vroeg wie haar familie was, antwoordde u – opmerkelijk genoeg, gezien bovenstaande verklaringen – dat ze half Zweeds en half Gambiaans is, en **ze misschien familie had in Gambia**. U gevraagd of ze er dan niet was om familie te bezoeken, verklaarde u – de vraag ontwijkend – enkel dat ze er op vakantie was, ze half Gambiaanse is, en er een eigen appartement had. Later opnieuw gevraagd of u E. ooit vroeg of ze familie heeft in Gambia, antwoordde u dan wederom bevestigend, dat u haar dat vroeg, E. u ja zei, maar u haar familie nooit zag (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of er dan nooit dagen waren waarop E. haar familie ging bezoeken – uw verklaring tijdens het eerste persoonlijk onderhoud in gedachte dat E. in Gambia op familievakantie was – antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat u ook niet betrokken wou zijn bij haar familie (CGVS 2, p. 11). **Bovenstaande verklaringen, waarbij u enerzijds aangaf dat E. familie had in Gambia en er op familievakantie was, en anderzijds dat u helemaal niets weet over haar familie, en u dan weer niet zeker blijkt te zijn of ze wel familie wonen had in Gambia, zijn weinig overtuigend.**

Daarnaast dient opgemerkt dat wat betreft de zus van E., u **fundamenteel tegenstrijdige verklaringen** aflegde. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS, gevraagd of E. broers of zussen heeft, **dat u weet heeft van één zus van haar, een zekere S. of S.** (CGVS 1, p. 19). **U voegde eraan toe dat E. u over haar vertelde, en ze u een foto van haar zus toonde, maar u haar nooit zag.** Tijdens het tweede eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS, gevraagd of E. ooit, op gelijk welk moment, enig familielid vermeldde van haar gedurende jullie tijd als koppel samen in Gambia, **verklaarde u dat E. eens aan het praten was met een meisje aan de telefoon, en ze u deze telefoon doorgaf en u zei om eens hallo te zeggen, gezien het haar zus was** (CGVS 2, p. 11). **U verklaarde dat dit een videogesprek was, waarbij u en de zus van E., S., elkaar kort spraken en begroetten, gezien E. haar zus had verteld dat ze een vriendin had** (CGVS 2, p. 11-12). Gevraagd of E. ooit foto's toonde van familieleden van haar, van gelijk wie van haar familie, antwoordde u dan weer dat ze u een foto toonde van haar vader en moeder (CGVS 2, p. 12). **Dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aangeeft enkel eens een zus van E. op een foto te hebben gezien, en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots gewag maakt van een videogesprek waarbij u de zus van E. zelf sprak en begroette, is dermate tegenstrijdig, dat verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde relatie met E..**

Voorts dient opgemerkt dat, hoewel u steeds verklaart pas beseft te hebben lesbisch te zijn, wanneer u E. voor het eerst kuste (CGVS 1, p. 30 en CGVS 2, p. 7 en 14), uw verklaringen betreffende deze eerste kus met E., eveneens tegenstrijdig zijn. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer u dan van zichzelf beseftte lesbisch te zijn, antwoordde u dat dat was wanneer u haar kuste, en u toen de liefde voelde (CGVS 1, p. 30). Gevraagd of u het dan voorheen niet van zichzelf wist, antwoordde u wel gevoelens te hebben ervaren wanneer ze u zou aanraken, maar u haar toen nog niet goed kende en u geen ervaring had. U verklaarde daarna verder **dat ze [E.] eens in de douche was, en ze u vroeg om erbij te komen, u zei 'waarom niet?', en jullie toen begonnen kussen**. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer u en E. voor de eerste keer elkaar kusten, verklaarde u dat jullie televisie keken in de living, en het dan gewoon [gebeurde], zonder dat u het verwachtte, zoals bij een 'normaal' koppel (CGVS 2, p. 9).

Gevraagd naar wat meer uitleg, en gevraagd hoe jullie ertoe kwamen elkaar te kussen, hoe dat gebeurde, antwoordde u **dat ze naast u zat, jullie televisie keken, ze uw hals vasthield, en ze u toen vroeg of u haar wou kussen. Dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat uw allereerste kus met E. – tevens het moment waarop u van zichzelf zou hebben beseft lesbisch te zijn – gebeurde wanneer E. u vroeg bij haar in de douche te komen, en u de context waarin u en E. voor de allereerste keer kusten, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, volledig anders schetst, en aangaf dat dit gebeurde wanneer jullie samen in de zetel televisie aan het kijken waren, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering lesbisch te zijn, en een lesbische relatie te hebben onderhouden voorafgaand aan uw vertrek uit Gambia.**

Ook uw verklaringen betreffende uw eerste afspraakje met E. – jullie tweede ontmoeting – zijn geenszins coherent te noemen, tussen beide persoonlijke onderhouds. Zo **verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat E. u 4 à 5 dagen na jullie eerste ontmoeting, uitnodigde om samen iets te gaan drinken, u zei dat u niet dronk, jullie dan samen naar een restaurant gingen, als vrienden, waar jullie ook samen rookten en praatten** (CGVS 1, p. 20). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoelang na uw eerste ontmoeting met E., jullie elkaar terug zagen, verklaarde u eveneens dat dit 4 of 5 dagen later was, maar **bleek u zich niet meer te herinneren wat u en E. toen deden** (CGVS 2, p. 6). Gevraagd wat jullie toen deden, antwoordde u eerst ontwijkend dat u niet drinkt maar wel rookt. Opnieuw gevraagd wat u en E. deden, die tweede keer dat jullie elkaar [na afspraak] ontmoetten, antwoordde u – wederom de vraag simpelweg ontwijkend – dat jullie elkaar nadien vaak zagen, en jullie zouden gaan wandelen aan het strand.

Nogmaals gevraagd wat jullie samen deden die tweede ontmoeting, en waar jullie elkaar ontmoetten, antwoordde u **te denken dat het aan het strand was, maar voegde u er meteen al vragend aan toe of het niet in haar huis was.** U nogmaals gevraagd wat jullie toen deden samen, antwoordde u dan weer **dat jullie televisie keken, en het laatste dat u zich herinnert is dat u naar huis ging, op de dag dat jullie kusten. Gevraagd of u zich dan uw tweede ontmoeting met E. niet herinnert, verklaarde u dat u dat niet in uw hoofd kan houden. Dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u en E. samen op restaurant gingen, bij jullie eerste afspraakje zo'n 4 à 5 dagen na jullie eerste ontmoeting, hoewel u zich tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet meer blijkt te herinneren wat jullie deden bij jullie eerste afspraakje zo'n 4 à 5 dagen na jullie eerste ontmoeting, noch waar jullie toen met elkaar afspraken, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende deze beweerde lesbische relatie.**

Verder dienen uw verklaringen opgemerkt betreffende uw huidige relatie met R. S. (die eveneens internationale bescherming verzocht in België – CG-nummer X). U verklaarde op heden een lesbische relatie te hebben met R., een Gambiaanse vrouw die u hier in België leerde kennen (CGVS 1, p. 31). U verklaarde haar te hebben leren kennen in het centrum te Lommel waar u verbleef, en jullie telefoonnummers uitwisselden nadat jullie elkaar een eerste keer ontmoetten. **U verklaarde dat R. u op een dag zei dat ze u privé wou spreken, ze toen over haar broer vertelde die homoseksueel is – hetgeen iedereen in Gambia zou weten – en ze u toen vertelde dat zij ook zo'n gevoelens heeft, ze een meisje wilt en niet een man, waarna u haar vroeg waarom zij hiermee naar u kwam, gezien u het vreemd vond dat zij u dit zomaar vertelde, en R. u toen zei dat ze het niet zei om met u samen te zijn, maar het gewoon zo is. Hierna zou u zichzelf ook opengesteld hebben voor haar.** Nadien deden jullie alles samen, zo verklaarde u verder, en uiteindelijk liet ze u, via haar broer weten, dat ze u graag zag, en graag samen zou zijn met u.

Uw beweerde lesbische vriendin R. legde tijdens haar persoonlijk onderhoud, volgende verklaringen af betreffende jullie relatie en de wijze waarop jullie een koppel zouden zijn geworden. **Zo verklaarde R. dat u haar vertelde dat u lesbisch bent, hoewel R. zelf toen nog geen lesbische gevoelens had ervaren** (notities persoonlijk onderhoud d.d. 23/09/2020, in CG-dossier X, p. 13). Haar gevraagd hoe ze te weten kwam dat u lesbisch bent, legde zij uit **dat u dit aan haar zou hebben verteld, en zij u daarop zei dat ze dat ok vindt en u respecteert, maar zij u toen niet sprak over de gevoelens de zij kende voor vrouwen gezien ze toen nog nooit gevoelens voor vrouwen gekend had, zij geen lesbische was toen, en ze u enkel zei dat ze voorheen met een man was, en op heden alleenstaand** (notities persoonlijk onderhoud d.d. 23/09/2020, in CG-dossier X, p. 23). Aan R. gevraagd of ze, voor zij aan haar broer verteld zou hebben dat ze verliefd was op u, reeds aan u had verteld dat ze ook gevoelens voor vrouwen begon te ervaren, antwoordde ze ontkennend.

Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen, van zowel u als van R. S., betreffende de wijze waarop jullie van elkaar te weten zouden zijn gekomen dat jullie beiden aangetrokken waren tot elkaar, en de wijze waarop jullie van elkaar te weten zouden zijn gekomen dat jullie beiden lesbisch zijn, fundamenteel tegenstrijdig zijn. Immers, hoewel u verklaarde dat R. u vertelde dat ze lesbisch was, en u haar pas nadien zou hebben verteld dat u ook lesbisch bent, stelt R. dan weer dat u haar vertelde lesbisch te zijn, dit nog voordat R. ooit gevoelens van aantrekking tot een vrouw ervaarde, en nog voor ze van zichzelf besepte lesbisch te zijn.

Dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, uw verklaringen in dit kader plots aanpast, en verklaarde pas te weten te zijn gekomen dat R. lesbisch was (CGVS 2, p. 17), nadat haar broer u dit vertelde, overtuigt verder hoegenaamd niet. **Deze verklaring is zowel tegenstrijdig met uw eigen verklaringen, afgelegd in het kader van het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS – waarbij u aangaf dat R. u dit reeds vertelde voordat ze via haar broer liet weten dat ze u graag zag – als met de verklaringen van R. zelf,** waarbij zij aangaf reeds een seksuele relatie te hebben gehad met u, voordat zij u via haar broer liet weten dat ze u graag ziet (cf. infa). Gevraagd of u dit [nl. dat R. eveneens lesbische gevoelens had voor u] dan niet reeds ervoor wist, verklaarde u dat jullie praatten met elkaar en overeenkwamen, en ze praatte 'op een manier waarvan je denkt dat ze me graag heeft' (CGVS 2, p. 18). U herinnerd aan uw verklaring tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, namelijk dat R. u uit eigen beweging vertelde over haar broer, en zij u toen ook vertelde dat zij ook zo'n gevoelens ervaart, en ze verkiest samen te zijn met een meisje en niet met een man, wist u enkel ontwijkend te verklaren dat u de eerste was met wie ze sliep (CGVS 2, p. 19). Gevraagd waar en wanneer jullie elkaar voor het eerst kusten, antwoordde u dat dat in Lommel was, maar u zich de datum niet herinnert (CGVS 2, p. 19). Gevraagd hoe jullie ertoe kwamen elkaar te kussen, gevraagd of u de context en omstandigheden wat kunt schetsen, wat eraan voorafging, wat jullie aan het doen waren, waarover jullie aan het praten waren, en hoe jullie er dan toe kwamen elkaar voor het eerst te kussen, antwoordde u – **zonder meer, en ontzettend beknopt en vaag, gezien de u gestelde vraag** – dat het een 'gewoon gesprek' was (CGVS 2, p. 20). U opnieuw gevraagd de omstandigheden waarin dit gebeurde beter te schetsen, en de context waarin jullie elkaar voor het eerst kusten, uit te leggen, verklaarde u – wederom **beknopt en nietszeggend, en geen enkele poging ondernemend deze situatie enigszins te schetsen** – dat het 'gewoon gebeurde op een dag'. Gevraagd waarover jullie toen aan het praten waren, antwoordde u het **niet meer te weten**. Gevraagd of, toen jullie elkaar voor het eerst kusten, dat was vóór of nadat R. aan haar broer vertelde dat ze u graag zag, antwoordde u dat R. naar u toe kwam en zei dat ze u leuk vond, haar broer dat enkele dagen later ook aan u kwam zeggen, en u haar niet gewoon kunt ontmoeten en kussen. Opnieuw, ter verduidelijking, **gevraagd of jullie elkaar voor de eerste keer kusten voor of nadat R. het aan haar broer vertelde, antwoordde u dat dit erna was**. Gevraagd wanneer u en R. voor de eerste keer seks hadden met elkaar, antwoordde u het niet meer te weten. Gevraagd of dit na jullie eerste kus was, antwoordde u bevestigend. Ter bevestiging **gevraagd of dat dan ook was nadat de broer van R. u zei dat R. u graag zag, antwoordde u bevestigend** (CGVS 2, p. 21).

Uw beweerde lesbische partner R., verklaarde hieromtrent echter het volgende. Gevraagd wanneer zij zich voor het eerst realiseerde dat zij lesbische gevoelens ervaarde, verklaarde zij **dat jullie op een dag samen waren en elkaar kusten en seks hadden met elkaar**, ze niet weet hoe dat gebeurde maar ze het wel leuk vond, **hoewel ze u niet gezegd had dat ze verliefd was op u ofzo, en ze pas nadien op een later moment aan haar broer vertelde dat ze u leuk vond, maar te beschaamd was om het u te zeggen** (notities persoonlijk onderhoud d.d. 23/09/2020, in CG-dossier X, p. 13). R. voelde zich pas een allereerste keer tot vrouwen aangetrokken, zo verklaarde ze, nadat jullie een eerste keer seks zouden hebben gehad (notities persoonlijk onderhoud d.d. 23/09/2020, in CG-dossier X, p. 15). Ter verduidelijking aan R. gevraagd of jullie elkaar een eerste keer kusten en seks hadden met elkaar, nadat ze aan haar broer vertelde dat ze u leuk vond, antwoordde R. dat dit **ervoor** was. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, nogmaals ter bevestiging, aan R. gevraagd of jullie reeds seks hadden met elkaar, voordat R. over u vertelde aan haar broer, antwoordde ze bevestigend.

Bovenstaande verklaringen, van enerzijds R. en anderzijds uzelf, zijn manifest tegenstrijdig. Dat u uw eerste kus en intieme betrekkingen met R., situeert op een moment nadat de broer van R. u zou hebben verteld dat R. hem vertelde dat ze u graag zag en samen wilt zijn met u, hoewel R. het omgekeerd beweert – namelijk dat jullie reeds kusten en intieme betrekkingen hadden met elkaar, op een moment voordat R. aan haar broer zou hebben verteld dat ze u graag zag en samen wilt zijn met u, doet opnieuw verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde lesbische relatie met R. S..

Dat u voorts beweerde niet te hebben geweten dat R. lesbisch was, voor u dit via haar broer vernam, en u enkel dacht dat ze u graag had, afgaande op de manier waarop ze met u praatte, hoewel R. dan weer beweerde dat jullie reeds met elkaar kusten en seks hadden met elkaar, voordat zij u via haar broer liet weten dat ze u graag zag, bevestigt enkel verder het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent deze beweerde lesbische relatie.

Tot slot kan nog worden vastgesteld dat R. S. verklaarde dat uw moeder nog steeds zou leven, dat u haar verteld zou hebben dat u nog uw moeder heeft, en jullie jullie relatie geheim houden gezien u bang zou zijn dat uw familie het te weten zou komen, en uw moeder te weten zou komen dat jullie samen zijn (notities persoonlijk onderhoud d.d. 23/09/2020, in CG-dossier X, p. 44-45). Gezien uw verklaringen, namelijk dat uw moeder zo'n 13 jaren geleden stierf bij de bevalling van uw jongere zus (CGVS 1, p. 9), dient opnieuw vastgesteld dat hiermee afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde lesbische relatie met elkaar. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat het CGVS ook in het dossier van uw beweerde lesbische partner R. S., een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan uw verklaringen betreffende de lesbische relaties die u reeds zou hebben gehad.

Verder dienen meerdere ongerijmdheden en incoherenties opgemerkt, met betrekking tot de door u beweerde, ondergane vervolgingsfeiten zelf in Gambia, en uw vertrek uit het land.

Zo verklaarde u initieel **dat, wanneer E. u een naaktfoto van zichzelf doorstuurde en H., uw echtgenoot, dit opmerkte, u H. toen zei dat u haar niet kende, en u dan stuurde 'wie ben je?'** (CGVS 1, p. 27). Later tijdens het persoonlijk onderhoud, verklaarde u hieromtrent verder dat H. u vroeg wat u te verbergen had wanneer u het bericht van E. ontving, u ontkende iets te verbergen te hebben, u zich afvroeg waarom een meisje u zo'n foto zou sturen, en u H. zei dat u haar niet kende (CGVS 1, p. 36). U zei verder dat u het bericht verwijderde, maar ze maar bleef sturen naar u, en u haar dan het bericht stuurde dat H. bij u was. Gevraagd of H. dan niet zag dat u terugstuurde – gezien hij u net beschuldigend had aangesproken nadat hij gezien had dat u een naaktfoto van een vrouw had ontvangen – antwoordde u ontwijkend dat u het steeds verwijderde wanneer u met haar praatte, en haar dan zei op [de applicatie] snapchat te praten. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, opnieuw gevraagd te vertellen hoe het gebeurde dat H. zag dat E. u een naaktfoto stuurde, verklaarde u dat uw telefoon op tafel lag, H. de foto op het scherm zag verschijnen, hij zag dat het een naaktfoto was, en hij u vroeg wie zij was, waarop u hem zei ze niet te kennen, en dat het waarschijnlijk een fout is (CGVS 2, p. 27). Gevraagd of u het bericht dan opende, antwoordde u dat H. u zei het te openen, en u dat ook deed maar u het bericht meteen verwijderde (CGVS 2, p. 28). Gevraagd of het toen was dat u zond 'wie bent u?', 'waarom stuurt u een foto?'; antwoordde u dat u E. een bericht zond dat ze u geen berichten mocht zenden gezien H. bij u was, en **voegde u eraan toe dat u niet kon schrijven 'wie ben je?', 'ik ken je niet'**. U gesteld dat E. dat toch wel zou begrijpen, antwoordde u dat u er enkel aan dacht dat ze moest stoppen met berichten zenden. U gevraagd hoe u uw reactie aan H. uitlegde – u zei hem immers de vrouw op de foto helemaal niet te kennen en het een fout moet zijn, maar u wilt tegelijkertijd het bericht niet openen wanneer hij het vraagt, en u verwijdert het alvorens hij het kan lezen; en gesteld dat u zichzelf toch wel verdacht maakte op die manier, verklaarde u de vraag ontwijkend, en al gissend, dat hij misschien daarom uw gsm controleerde. **U herinnerd aan uw verklaring tijdens het eerste persoonlijk onderhoud – namelijk dat u de dag waarop u die naaktfoto ontving, aan H. zei dat u haar niet kende, en u toen het bericht 'wie ben je?' stuurde – en gesteld dat u dus wel degelijk dat bericht stuurde, ontkende u simpelweg deze verklaring, en herhaalde u dat u E. stuurde dat ze moest stoppen met berichten sturen.** Gevraagd wat H. dan zei wanneer u alle berichten vlug verwijderde, antwoordde u dat hij niets zei, en dat misschien de reden was waarom hij u verdacht. **Uw verklaringen overtuigen hoegenaamd niet. Dat u initieel, wanneer u uw problemen in vrij relaas uiteenzette, verklaarde dat u E. het bericht stuurde 'wie ben je?', wanneer H. had gezien dat E. u een naaktfoto had gestuurd, om deze verklaring later simpelweg te ontkennen wanneer u opnieuw bevraagd wordt over de omstandigheden waarin H. opmerkte dat u een naaktfoto toegestuurd kreeg, doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen.**

Verder dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de wijze waarop u erin geslaagd zou zijn om Gambia meerdere keren te verlaten, geenszins getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in dit land.

Zo verklaarde u dat u, nadat u eerst naar uw oom was gegaan na uw vrijlating uit de cel, u eigendomsdocumenten die u toebehoorden stal vanuit het huis van uw oom en deze achterliet bij zijn dochter A., u naar Senegal reisde en daar enkele dagen verbleef, en u nadien afsprak met A. en **opnieuw terugkeerde naar Gambia** om de eigendomsdocumenten op te halen (CGVS 1, p. 21 en CGVS 2, p. 30). U verklaarde dat, wanneer u toen met A. afsprak, zij haar leven voor u riskeerde, en ze u de enveloppe gaf met daarin de documenten van uw vaders huis, uw paspoort, en enkele andere documenten (CGVS 1, p. 28). U reisde nadien terug naar Senegal, en zocht een manier om te vertrekken, en via vrienden die u kende kwam u in contact met een smokkelaar (CGVS 1, p. 21). U vroeg hem waar u hem kon zien en vertelde hem dat u zich in Senegal bevond, **waarop hij u antwoordde dat hij naar u in Senegal kon komen, tenzij u naar hem in Gambia kon komen – waarop u opnieuw naar Gambia terugreisde** om de smokkelaar te ontmoeten (CGVS 1, p. 28). Nadat u hem alles uitlegde, alsook dat u eerst uw land moest verkopen alvorens u hem kon betalen, keerde u opnieuw naar Senegal terug, tot wanneer de smokkelaar u contacteerde met de boodschap dat hij een klant voor uw land had gevonden – **waarop u nog maar eens naar Gambia terugkeerde**. Nadat de verkoop was gesloten, betaalde u de smokkelaar, vroeg u op donderdag het [Indisch] visum aan waarmee u zou reizen, en keerde u opnieuw naar Senegal terug. Vanuit Senegal contacteerde u opnieuw de smokkelaar, met de vraag of hij uw visum kon ophalen, daar u niet opnieuw naar Gambia wou terugkeren. De smokkelaar zou u daarop gezegd hebben dat de mensen met wie u moest gaan, vanuit Gambia gingen, en het niet anders kon. **U keerde daarop opnieuw naar Gambia terug, om van daaruit per vliegtuig naar Turkije te reizen** (CGVS 1, p. 29). **Dat u, ondanks uw verklaringen dat u gezocht werd in Gambia en u geen gehoor had gegeven aan het bevel voor de rechtbank te verschijnen op 4 maart 2019** (CGVS 1, p. 24 en 40), **tot 4 keren heen en weer reist tussen Senegal en Gambia, en uiteindelijk ook vanuit Gambia per vliegtuig vertrekt naar Turkije, is echter weinig aannemelijk, en getuigt allesbehalve van een gegronde vrees voor vervolging in Gambia. Immers, indien u werkelijk de problemen kende die u beweert te hebben ondergaan, en u werkelijk werd gezocht door de Gambiaanse autoriteiten, is het allerminst aannemelijk dat u zoveel keren heen en weer reist tussen Senegal en Gambia, en u er niet voor zorgt dat u per vliegtuig kan vertrekken vanuit Senegal, in plaats vanuit het land waarin u beweerdelijk vervolging riskeerde.** Daarenboven blijkt uit onderstaande vaststellingen, dat u wel degelijk reeds ervaring had met het aanvragen van paspoorten en visums. Gevraagd naar het paspoort waarmee u Gambia verliet, verklaarde u dat u met uw eigen oude paspoort reisde, dat op dat moment nog 8 maanden geldig was (CGVS 1, p. 21). Gevraagd of u nog in bezit bent van dit paspoort, antwoordde u evenwel ontkennend, en stelde u het verloren te zijn onderweg. Gevraagd of u eerder ooit al een paspoort had, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u ook beschikte over het nieuwe type paspoort in Gambia, maar dat al verloren was voor uw vertrek uit Gambia (CGVS 1, p. 22). U gevraagd waarom u destijds een nieuw paspoort vroeg, antwoordde u, uiterst vaag, dat 'ze' zeiden dat u een nieuw paspoort moest hebben. U erop gewezen dat u toch nog beschikte over uw oude paspoort dat nog geldig was, antwoordde u geenszins verhelderend dat je het niet meer kan vernieuwen eens het vervallen is, en je daar [Gambia] moet zijn om een nieuw paspoort aan te vragen. Gevraagd of u, voordat u naar Turkije ging, ooit al eerder visa vroeg, voor gelijk welk land, antwoordde u dat u probeerde. Gevraagd waar u heen wou, en wanneer dat was, antwoordde u, opmerkelijk genoeg gezien een visumaanvraag toch geen dagdagelijkse gebeurtenis betreft, **het niet meer te weten** (CGVS 1, p. 23). Gevraagd naar welk land u wou gaan, antwoordde u een visum te hebben gevraagd om naar Zweden te gaan. **Gevraagd of u, naast voor Zweden, ooit nog andere visa heeft aangevraagd, antwoordde u ontkennend.** U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder reeds in ambassades te Dakar, een visum poogde te verkrijgen om naar Frankrijk te reizen – dit in het jaar 2018, op basis van uw paspoort afgegeven in 2013 – alsook om naar Nederland te reizen – eveneens in het jaar 2018, op basis van uw paspoort afgegeven in 2018, antwoordde u enkel simpelweg bevestigend.

Opnieuw dient opgemerkt dat uw verklaringen niet weten te overtuigen. Dat u initieel beweert zich niet meer te herinneren of u ooit visa aanvraag om naar andere landen te reizen, om nadien te beweren enkel een visum te hebben aangevraagd om naar Zweden te reizen, om nadien – na confrontatie – toe te geven dat u in het jaar 2018 – een jaar voorafgaand aan uw ontmoeting met E., uw besef lesbisch te zijn, en uw beweerde problemen na uw betrapting door H. – ook visumaanvragen te Dakar indiende om naar Nederland en Frankrijk te reizen, wijst erop dat u dit initieel verborgen wou houden voor de Belgische asielinstanties, en u uw verklaringen simpelweg aanpast naargelang de informatie waarmee u wordt geconfronteerd. Voorts blijkt uit uw administratief dossier, dat u eveneens een visum poogde te verkrijgen om naar Spanje te reizen (zie visuminformatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Bovenstaande vaststellingen, versterken verder enkel het uiterst bevreemdend karakter van uw verklaring dat u naar Gambia terugreisde**

om van daaruit een vliegtuig te nemen, en het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen dat u hieraan niet kon doen, omdat het zo moest van de smokkelaar die alles voor u regelde. Gezien uit bovenstaande blijkt dat u reeds een tamelijke ervaring had bij het vragen van visa, vanuit Senegal, kan niet worden ingezien waarom u zich in deze volledig afhankelijk zag van een onbekende smokkelaar, die u moest helpen bij het aanvragen van een visum, waardoor u zich uiteindelijk gedwongen zag terug te keren naar het land waar u een vrees voor vervolging zou koesteren. Uw verklaringen hieromtrent, overtuigen niet.

Wat betreft uw verklaringen betreffende het huwelijk dat u onder dwang zou zijn aangegaan, dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde op de leeftijd van 14 à 15 jaar [in het jaar 2008 of 2009], door uw oom gedwongen te zijn uitgehuwelijkt aan een oude man, een zekere H. D. (CGVS 1, p. 4-5). U bleef met hem gehuwd tot hij stierf omstreeks het jaar 2015. U beschikt over geen enkel document ter staving van dit beweerd huwelijk, gezien u nooit beschikte over enig document betreffende dit huwelijk (CGVS 1, p. 44). U verklaarde eveneens dat u meermaals het slachtoffer werd van verkrachting door uw oom, voorafgaand aan dit aan u opgedrongen huwelijk (CGVS 1, p. 25). Ondanks uw huwelijk was het u toegestaan om verder school te lopen, hetgeen u ook deed, tot u ophield met schoollopen op de leeftijd van 17 jaar, daar u niet langer de zorg voor uw pasgeboren kind kon combineren met uw schoolwerk (CGVS 1, p. 6, 7 en 25). U bleef daarop thuis en zorgde voor uw kind, tot u – na het overlijden van uw eerste echtgenoot – begon te werken (CGVS 1, p. 7). U besloot daarop te verhuizen naar Sinchu Alagie, om er opnieuw te gaan inwonen bij uw oom en tante, met wie u voorheen samengewoond had te Kermali (CGVS 1, p. 4 en 26). **Gevraagd of u, wanneer uw eerste echtgenoot stierf, dan vrij was van het huwelijk, antwoordde u dat ‘ze’ wilden dat u huwde met zijn broer, een zekere T. (CGVS 1, p. 14-15). **Gevraagd wat u zei wanneer men u dat vroeg, antwoordde u gezegd te hebben dat u dat niet zou doen** (CGVS 1, p. 15). **Gevraagd of ze het aanvaardden, antwoordde u dat ze het bleven vragen tot u een verkering had met H.** [uw tweede echtgenoot met wie u huwde in oktober 2018]. **Gevraagd of de familie van uw eerste echtgenoot, op de hoogte kwam van uw huwelijk met H., antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoe zij reageerden, wanneer ze te weten kwamen dat u gehuwd was, verklaarde u dat zij er geen problemen mee hadden, en het enkel uw oom was die klaagde.** U geconfronteerd met de vaststelling dat uw oom dan wel aandrong dat u zou huwen met de broer van uw overleden man, maar u daartegen dan wel duidelijk uw veto kon stellen, gezien u, na het overlijden van uw eerste echtgenoot, niet met diens broer huwde hoewel u nog enkele jaren bij uw oom inwoonde voorafgaand aan uw huwelijk met H., **verklaarde u dat u weigerde, gezien u elders kon heen gaan, en uw oom u zei dat u zijn huis maar moest verlaten als u niet wou huwen met de broer van uw eerste echtgenoot** (CGVS 2, p. 24-25) – **hetgeen u ook effectief deed nadat u huwde met H. in oktober 2018. U bevestigde verder dat, wanneer uw oom op de hoogte was van uw relatie met H., u uw leven kon verder zetten, maar u niet meer naar zijn [uw ooms] huis mocht komen** (CGVS 2, p. 26).**

Op grond van bovenstaande vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat, hoewel u het slachtoffer zou zijn geworden van verkrachting op jongere leeftijd, alsook van een u opgedrongen huwelijk op de leeftijd van 14 à 15 jaar, u sinds het overlijden van uw eerste echtgenoot in het jaar 2015 niet langer geconfronteerd bent met een situatie waarbij u opgesloten zit een huwelijk dat u niet wenste, de familie van uw eerste echtgenoot zich neerlegde bij het feit dat u huwde met iemand anders [van uw eigen keuze] en zij er verder geen problemen mee hadden, en enkel uw oom hierover klaagde, maar u nooit daadwerkelijk dwong te huwen met de broer van uw overleden echtgenoot, en u voorts niets in de weg kon leggen nadat u uit vrije keuze huwde met iemand anders met wie u nadien ging samenwonen, afgezien van het feit dat hij u niet langer wou zien.

Concluderend dient vastgesteld dat, indien u werkelijk gedwongen zou zijn te huwen op de leeftijd van 14 à 15 jaar, dit huwelijk reeds meer dan 5 jaren voorbij is, uw eerste echtgenoot overleden is, u nadien uit vrije wil kon huwen met wie u wou, u meermaals heen en weer naar Senegal reisde, en u omwille van het u opgedrongen huwelijk, noch omwille van de door u vermelde verkrachtingen door uw oom, nooit eerder de intentie had om Gambia te verlaten. Dit motief kan dan ook niet weerhouden worden als grond op basis waarvan u alsnog een statuut van internationale bescherming zou moeten worden toegekend.

Wat betreft uw verklaringen te vrezen dat uw dochter zal worden besneden, alsook dat u zelf onder druk zal worden gezet om een besnijdenis te ondergaan, dienen volgende vaststellingen gedaan. Gevraagd of de familie van uw eerste echtgenoot u dan met rust liet [na uw huwelijk met H.], antwoordde u dat ze uw kind wilden afnemen (CGVS 1, p. 16).

Gevraagd hoe u dat weet, antwoordde u dat ze steeds vroegen naar het meisje, en u zeiden het kind te brengen. U voegde eraan toe **dat ze haar willen besnijden**. U gevraagd wat ze nog meer deden om uw dochter in hun bezit te hebben – naast enkel het vragen naar uw dochter – verklaarde u **dat u uw dochter soms een weekend naar hen liet gaan, voorafgaand aan uw huwelijk met H., maar zij haar nooit terug thuis brachten, en u haar steeds moest gaan halen**. Gevraagd of ze uw dochter dan teruggaven, wanneer u haar ging halen, antwoordde u vaagweg dat het steeds een probleem is, uw dochter weent en bij u wilt zijn, ze u uitscholden in hun lokale taal, ze op u neerkijken omdat u niet besneden bent, en ze blijven zeggen dat uw dochter besneden moet worden. U gevraagd of dit uiteindelijk niet uw beslissing is, antwoordde u enkel dat u uw dochter wegnam, en zij nu bij uw broer en zus in Senegal is. **U ter verduidelijking gevraagd of u zelf besneden bent, antwoordde u ontkennend** (CGVS 1, p. 17). Gevraagd of dat dan geen probleem was bij uw huwelijk met uw eerste man, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom uw eerste man met u wou huwen, gezien het blijkbaar erg belangrijk is voor zijn familie dat een vrouw besneden is, antwoordde u – weinig verhelderend – dat hij u niet kon dwingen, maar een kind wel. Gevraagd waarom ze uw dochter nooit eerder poogden te besnijden, gezien uw verklaring dat ze op heden reeds 9 jaar oud is, verklaarde u dat ze het u pas vorig jaar vroegen, wanneer ze 8 jaar oud was (CGVS 1, p. 44). **Gevraagd of ze u dan ook willen besnijden, antwoordde u dat ze u zeiden dat als u dat niet zou doen, u niet naar het huwelijk van uw dochter mag komen**. U geconfronteerd met de uiterst bevreemdende vaststelling dat deze familie vrouwenbesnijdenis blijkbaar zódanig belangrijk vindt – dat ze willen dat zowel u als uw dochter worden besneden – maar het dan blijkbaar geen enkel probleem vonden wanneer uw eerste echtgenoot met u – een onbesneden vrouw – huwde, antwoordde u, de bevreemdende vaststelling ontwijkend, dat je wel je kind moet laten besnijden. **Het dient evenwel opgemerkt dat het geenszins aannemelijk bevonden kan worden dat de familie van uw eerste echtgenoot H. D., er enerzijds geen enkel probleem mee zou hebben dat u, een onbesneden vrouw zijnde, met hem zou huwen (dit zelfs tegen uw wil), maar u dan op latere leeftijd wel zouden verplichten om uw kind, alsook uzelf, alsnog te laten besnijden. Dit weet niet te overtuigen. Voorts kan uit uw verklaringen enkel worden afgeleid dat – ondanks uw bewering dat deze familie uw dochter wou afnemen en ze haar wilden laten besnijden – ze nooit enige poging ondernamen om uw dochter daadwerkelijk te laten besnijden, noch om uw dochter af te nemen – dit ondanks het feit dat u uw dochter soms een weekend naar hen zou laten gaan. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees dat de familie van uw eerste echtgenoot uw dochter zou laten besnijden, noch aan uw bewering dat ze ook u onder druk zouden zetten om zich te laten besnijden.**

Wat betreft uw verklaringen dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Gambia, een vaginaal poeder gebruikte, hoewel u toen – zonder dat u zich hiervan bewust was – zwanger zou zijn geweest, hetgeen, volgens uw verklaringen, geleid heeft tot een bloeding en het afbreken van uw zwangerschap, dient het volgende vastgesteld. Zo verklaarde u dat u tijdens uw detentie bloedingen kreeg, u na uw vrijlating uit de gevangenis naar het ziekenhuis ging, en u daar pas te weten kwam dat u zwanger was, maar u het kind verloor (CGVS 2, p. 32 en 33). U verklaarde in dit kader verder dat H. u verwijt een abortus gepleegd te hebben, hij u zei dat u zijn kind doodde, en u daarop bedreigde (CGVS 1, p. 32 en CGVS 2, p. 33). Hoewel u lijkt te suggereren dat u uw kind verloor omwille van een vaginaal poeder dat u gebruikt zou hebben, dient vastgesteld dat het geenszins uitgesloten is dat andere oorzaken deze miskraam waar u gewag van maakt, veroorzaakten. Immers, een miskraam is niet noodzakelijk en uitsluitend het gevolg van een poging tot abortus. Voorts dient vastgesteld dat u geen enkel document neerlegt ter ondersteuning van de ziekenhuisopname waar u gewag van maakt, noch legt u enig document neer waaruit zou moeten blijken dat de miskraam die u kreeg, het gevolg was van een poeder dat u op de markt zou hebben gekocht. Tot slot constitueert het feit dat H. omwille van deze reden kwaad op u zou zijn, nog geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat, gezien uit het bovenstaande blijkt dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen betreffende uw buitenechtelijke lesbische relatie, noch aan de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben ondergaan in Gambia, er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw verstandhouding met uw echtgenoot H..

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Wat betreft het door u neergelegde document **'Recognizance Condition for Appearance'** d.d. **28/02/2019 betreffende de borgstelling voor uw vrijlating**, dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo valt in dit document te lezen, dat A. C. de som van 10 000 Dalasi betaalde voor uw vrijlating op borg, en uw vrijlating gebeurt op voorwaarde dat u zich op 4 maart 2019 opnieuw zou aanbieden om te antwoorden op de beschuldiging van 'common assault contrary to sect 227 of the CC [Criminal code], cap. 10 Vol III Laws of the Gambia'. **Het dient vooreerst opgemerkt dat het uiterst bevreemdend bevonden wordt dat – indien u werkelijk zou zijn gearresteerd op beschuldiging van homoseksuele betrekkingen en u in dit kader reeds verscheen voor een rechtbank, alwaar u ondervraagd werd omtrent de beschuldiging dat u betrap werd wanneer u seks had met een andere vrouw** (CGVS 1, p. 27) – deze beschuldiging op geen enkele manier terug te vinden valt op dit door u neergelegd document, en er verder geen enkele verwijzing wordt gemaakt naar de relevante inbreuken op de Gambiaanse strafwet in dit kader [meer bepaald artikels 144, 145 of 147 van de Gambiaanse strafwet], maar enkel naar de beschuldiging van het toebrengen van slagen en verwondingen (assault) zoals omschreven in het vermelde artikel 227 van de Gambiaanse strafwet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Dat u enerzijds verklaart te zijn gearresteerd en opgesloten omwille van de beschuldiging dat u seks had met een vrouw, en u in dit kader ook diende te verschijnen voor de rechtbank, maar anderzijds een document neerlegt waarbij verwezen wordt naar geheel andere beschuldigingen, die geen uitstaans hebben met beschuldigingen van homoseksualiteit, overtuigt niet, en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten.** Bovendien dient opgemerkt dat artikel 227 in de Gambiaanse strafwet, geenszins deel uitmaakt van hoofdstuk 10 van deze strafwet – zoals vermeld op het door u neergelegde document – maar wel van hoofdstuk 24. **Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, alsook gegeven de aan het administratief dossier toegevoegde informatie – waaruit naar voren komt dat corruptie elk niveau van alle instituties in Gambia doordringt – kan geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit document.**

Wat betreft het door u neergelegde document **'Affidavit of confirmation of facts'** d.d. 10/01/2020, dienen volgende vaststellingen gedaan. Hierin valt te lezen dat A. C. onder ede verklaart wat u overkwam in Gambia, dat ze uw biologische zus zou zijn – hetgeen volgens uw eigen verklaringen zo niet is – alsook dat u samen met E. S. gevlucht zou zijn uit het rechtsgebied, hetgeen, volgens uw eigen verklaringen, evenmin zo bleek te zijn (CGVS 1, p. 40-41). **Het dient evenwel opgemerkt dat het feit dat A. C. bereid zou zijn deze feiten onder ede te verklaren, nog geen bewijs vormt voor het door u geopperd relaas, en gelijk wie dit om gelijk welke reden zou kunnen verklaren. Dat A. C. hierbij verklaringen aflegt, waarvan u zelf moet toegeven dat ze incorrect zijn, doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de in dit schrijven vervatte beweringen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden waarachtigheid van deze verklaringen.**

Uit dit document valt af te leiden dat de rechtbank op 15/04/2019 uw arrestatie vordert, en uw verschijning voor de rechtbank vordert om de beschuldigingen, jegens u geuit op 26/02/2019, van inbreuk op de 'Sexual Offences Act', onder ogen te zien. **Het dient vooreerst opgemerkt dat u geen enkel document neerlegde waaruit zou moeten blijken dat u op enig moment officieel beschuldigd werd van een inbreuk op de 'Sexual Offences Act', dan wel van een beschuldiging op basis van homoseksualiteit. U legde immers enkel een document neer, d.d. 28/02/2019, waaruit bleek dat u zich voor de rechtbank moest verdedigen naar aanleiding van een beschuldiging van het toebrengen van slagen en verwondingen. Het kan dan ook niet ingezien worden naar welke beschuldigingen er in dit document verwezen wordt. Voorts kan niet ingezien worden waarom in dit document verwezen wordt naar inbreuken op de 'Sexual Offences Act', gezien deze wettekst geen enkel verband heeft met de strafbaarstelling van homoseksuele betrekkingen in Gambia, maar de meest gebruikelijke seksuele misdaden behandelt, zoals verkrachting, en hiervoor strafmaatregelen bepaalt. Deze vaststellingen nopen er enkel toe te concluderen dat dit door u neergelegd document, geenszins authentiek is.**

Wat betreft **het door u neergelegde huwelijkscertificaat**, dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dit formulier samen met H. te hebben ingevuld in januari 2019 voordat u E. ontmoette, maar jullie het later niet opnieuw ophaalden (CGVS 1, p. 42). U verklaarde dit document te hebben opgehaald enkele dagen voor uw vertrek uit Gambia. Gevraagd waarom u dat nog wou ophalen, antwoordde u, geenszins verhelderend, dat u het nodig had. U eraan herinnerd dat u destijds ondergedoken was, en gevraagd waarom u een dergelijk risico nam om dit document alsnog persoonlijk op te halen – men kan zich immers de vraag stellen waarom u überhaupt een bewijs van uw huwelijk met H. wou meenemen – antwoordde u, de u gestelde vraag ontwijkend, dat u een vriendin had die op de dienst werkte waar u dit document ophaalde, u haar contacteerde en vroeg of ze u dit document, dat u in januari had binnen

gebracht, kon brengen, waarna ze u het gevraagde bezorgde (CGVS 1, p. 43). U nogmaals herinnert aan uw verklaringen dat u destijds ondergedoken was, u vreesde voor uw vrijheid en u plande uw land voor eeuwig te verlaten, en nogmaals gevraagd waarom u zich dan zou bezighouden met het opvragen van uw huwelijkscertificaat, antwoordde u dat u gewoon zoveel mogelijk documenten wou meedoen. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen evenwel geenszins weten te overtuigen, en de vaststelling dat u, ondanks uw bewering dat u ondergedoken leefde en vervolging diende te vrezende vanwege de Gambiaanse autoriteiten, zich uit eigen beweging tot deze autoriteiten richtte om uw huwelijkscertificaat aan te vragen – zonder dat u een enigszins begrijpelijke reden kunt aanreiken waarom u dit document perse nodig had – ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging vanwege de Gambiaanse autoriteiten.** Daarnaast dient opgemerkt dat de informatie vervat in het door u neergelegde huwelijkscertificaat, uw verklaringen op meerdere punten tegenspreekt. Zo valt in dit certificaat te lezen dat uw vader, S. M., uw voogd betrof op het moment van het opstellen van dit document (ze punt 8 op betreffend document), dit hoewel u verklaarde dat uw vader reeds lang geleden was gestorven. U hiermee geconfronteerd, wist u enkel vaagweg te verklaren dat 'dat de islam is', u zei dat er niemand van uw familie was, en ze u niet eens bekeken. U erop gewezen dat uw vader tevens zijn handtekening plaatste op het huwelijkscertificaat (zie punt 20 op het betreffend document), antwoordde u dan weer dat jullie dat deden, daar u niet kon zeggen dat er niemand was gezien er getuigen nodig zijn – dit, hoewel u net voorheen had verklaard dat u had gezegd dat er niemand van uw familie was, en ze u niet eens bekeken. U erop gewezen dat in punt 6 van het door u neergelegde huwelijkscertificaat, te lezen valt dat u een ongehuwde vrouw bent, dit in onderscheid met de vermelde categorieën 'weduwe' of 'gescheiden vrouw', en u geconfronteerd met de vaststelling dat u volgens uw eigen verklaring toch een weduwe was [gegeven uw verklaringen betreffende uw beweerd gedwongen huwelijk met H. D.], verklaarde u enkel geen documenten te hebben gehad van uw eerste huwelijk. U erop gewezen dat, hoewel u verklaart samen met H. dit document te hebben opgesteld in de loop van de maand januari 2019, in dit document te lezen valt dat de datum van registratie 25/04/2019 betreft, verklaarde u dat de dag van registratie, de dag betreft waarop u het document ging ophalen. Er kan evenwel geen enkel geloof gehecht worden aan deze verklaringen. Uit dit door u neergelegd document (punt 22) blijkt manifest dat de datum van registratie waarop dit werd aangegeven, 25/04/2019 betreft. De datum waarop dit certificaat geregistreerd werd door de rechtbank, wordt voorts aangegeven met de op het certificaat voorkomende stempel. **Concluderend dient vastgesteld dat dit door u neergelegd huwelijkscertificaat, veeleer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, dan dat ze deze ondersteunt. Verder bezit dit document geen enkele bewijskracht voor wat betreft de door u beweerde vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden in Gambia.**

Wat betreft het door u neergelegde opsporingsbevel d.d. 15/04/2019, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient opgemerkt dat dit document enkel een scan-kopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze objectief te verifiëren valt. Voorts dient opgemerkt dat hierin te lezen valt dat u gezocht wordt omwille van misdaden, 'Lesbianisme', in schending van de grondwet van Gambia. **Het dient opgemerkt dat dit geen verwijzing betreft naar enig juridisch artikel op basis waarvan u zou worden gezocht, en opnieuw doet de vaststelling dat op incorrecte wijze wordt verwezen naar de wetsartikels waarop u een inbreuk zou hebben gepleegd, ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden authenticiteit van dit document. Immers, gezien dit een politiedocument betreft, opgesteld door de inspecteur-generaal van de politie, is het geenszins onredelijk te verwachten dat zou verwezen worden naar de correcte wetsartikels, die u zou hebben overtreden.**

Wat betreft de geschreven verklaring vanwege een zekere F.D. en een zekere S.F., waarin deze verklaren dat u lesbisch bent en samen bent met R. S., dient opgemerkt dat dergelijke getuigenissen geen enkele bewijskracht bezitten, en door om het even wie, omwille van gelijk welke reden, kunnen worden opgesteld.

Wat betreft de door u neergelegde kopieën van de geboorteaktes van uw halfbroer A., uw zus I., en uw dochter H., dient vastgesteld dat deze documenten geen enkele bewijskracht bezitten met betrekking tot de door u beweerde vrees voor vervolging, en de vervolgingsfeiten waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest. Bovendien dient, wat betreft de geboorteaktes van uw halfbroer en zus, opgemerkt te worden dat deze aktes pas opgesteld werden op datum van 25/08/2020, en hun geboortes geregistreerd op 24/08/2020, hoewel uw halfbroer A. reeds in juli 2006 geboren zou zijn, en uw zus in juni 2007. Gezien de grote tijdsperiode tussen de data van geboorte, en datum van aangifte van de geboortes, kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden bij de door u voorgehouden authenticiteit

van dit document. Dat deze informatie voorts nog wordt bevestigd, per extract, op datum van 25/08/2020, wijst er verder op dat de Gambiaanse overheden, ondanks uw bewering door hen te worden gezocht, u blijven van officiële documenten voorzien. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte van uw dochter, kan nog worden opgemerkt dat u eveneens een foto neerlegde van een geboorteakte van haar, maar dit een verschillende geboorteakte blijkt te betreffen. Immers, de door u neergelegde kopie van haar geboorteakte, vermeldt dat haar geboorte geregistreerd werd op datum van 15/11/2017, en draagt het nummer X. De foto van haar geboorteakte die u neerlegde, vermeldt dan weer als datum van registratie 09/03/2016, en draagt het nummer X. Hoe dan ook dient opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u een dochter H. heeft, geboren in het jaar 2011 – dit document weet bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Wat betreft de **overlijdensakte van uw eerste echtgenoot** die u neerlegt, dient opgemerkt dat uit dit document naar voren komt dat, hoewel deze persoon zou zijn gestorven op 26/06/2015, dit overlijden pas geregistreerd zou zijn op datum van 17/02/2020 – meer dan een half jaar nadat u uit Gambia vertrok – en afgeleverd op 24/02/2020. Gezien de grote tijdsperiode tussen de datum van overlijden, en datum van aangifte van overlijden, kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden bij de door u voorgehouden authenticiteit van dit document. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat dit document op geen enkele manier aantoont dat u ooit met deze man zou zijn gehuwd.

Wat betreft het door u neergelegde document '**Declaration for the transfer of a plot of land**', dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient opgemerkt dat dit document enkel een scan-kopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze objectief te verifiëren valt. Voorts valt uit dit document enkel af te leiden dat u op 22/04/2019 een plot land zou overgedragen hebben aan een zekere M. B.. Nergens uit dit document kan blijken waar het bedoelde plot land precies gelegen zou zijn, noch of er ook enige financiële transactie gepaard ging met de overdracht van dit plot land, hetgeen uiterst bevreemdend wordt bevonden gezien dergelijke informatie tamelijk essentieel lijkt bij een officiële verkoop van een eigendom, en een formele verkoopovereenkomst. Dit document weet het geheel aan bovenstaande vaststellingen dan ook op geen enkel punt te wijzigen.

Wat betreft de door u **neergelegde foto's van uzelf, R. S. en haar broer**, dient vastgesteld dat deze foto's niets bijbrengen, en hier op louter te zien valt dat jullie samen op een foto staan.

Wat betreft de door u **neergelegde foto's van uzelf wanneer u zwanger was van uw tweede kind, en wanneer u huwde met H.**, dient vastgesteld dat deze foto's niets bijbrengen, en hier op louter te zien valt dat u van zichzelf een foto nam.

Om uw verklaringen te staven, **dient u een aantal naaktfoto's in van zichzelf en een andere vrouw.** Er dient te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in dit geval paragraaf 72 van arrest "A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie" van 2 december 2014, dat richtlijn 2004/83 van de Raad ("Kwalificatierichtlijn") interpreteert, het volgende blijkt: "Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests" om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen." Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal deze door u neergelegde naaktfoto's niet als geldig bewijselement om uw seksuele oriëntatie te staven. In het licht van het voormelde arrest vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen ze het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen niet verhelpen.

Wat betreft de door u **neergelegde foto's in verband met uw verblijf in een vluchtelingenkamp te Griekenland, de door u neergelegde documenten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Griekenland, en de medische documenten afkomstig uit Griekenland**, dient vastgesteld dat deze stukken geen relevantie bezitten in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming, en bovenstaande vaststellingen dan ook niet weten wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in een enig middel aan:

“Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, de motiveringsplicht, artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83.”

Wat betreft de seksuele geaardheid van verzoekster, wordt gesteld:

“Het CGVS stelt de seksuele geaardheid van verzoekende partij onterecht in vraag.

Het CGVS heeft een bepaald type van antwoord in gedachten op de vragen die betrekking hebben op de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en op de vragen die betrekking hebben op de ervaringen die verzoekende partij in dit kader zou hebben beleefd.

Het gaat evenwel niet op om bij dit soort vragen een bepaalde type van antwoorden voor ogen te houden.

Ieder persoon reageert immers anders op een bepaalde situatie.

Ieder persoon kan andere gedachten hebben wanneer deze wordt geconfronteerd met bepaalde gevoelens of emoties, wanneer deze verband hebben met de seksuele geaardheid die niet wordt aanvaard in het eigen land.

Of deze gevoelens zich nu manifesteren in dromen of niet in de dromen, is niet de kern en het CGVS zoekt naar details om de geloofwaardigheid van verzoekende partij in twijfel te kunnen trekken.

Immers, dromen hebben een verschillende betekenis.

Een persoon kan slapen en tijdens het slapen dromen hebben. Daarnaast kan een persoon ook bepaalde gevoelens/emoties hebben en daardoor dromen over een relatie met een andere persoon, zonder dat deze persoon ook effectief dient te slapen.

Zie ook de verklaring van verzoekende partij op pagina 30, persoonlijk onderhoud 1 : [citaat uit notities]

De kern is wat verzoekende partij met deze gevoelens/emoties heeft gedaan.

Ze vertelde duidelijk dat ze haar gevoelens/emoties niet begreep en dat zij uiteindelijk haar tante hieromtrent heeft aangesproken.

De tante stelde dat het misschien hekserij was. Er was geen reden om te twifelen aan deze info van haar tante.

Uit de antwoorden die verzoekende partij geeft, blijkt duidelijk dat ze met zichzelf in de knoop lag.

Tot ze E. tegenkomt en uiteindelijk ook een relatie met haar begint. Haar gevoelens/emoties worden ook voor haar duidelijk.

Zie ook de verklaring van verzoekende partij, persoonlijk onderhoud 1 : [citaat uit notities]

Ook moet er rekening worden gehouden met de mondigheid van een bepaalde persoon om deze gevoelens en emoties ook onder woorden te kunnen brengen tijdens een persoonlijk onderhoud, wat het CGVS niet doet.

Dit blijkt ook uit de bestreden beslissing, het CGVS heeft hieraan geen aandacht besteed.

Het CGVS gaat uit van een premisse, van een bepaald antwoord dat de verzoekende partij moet kunnen geven, en indien de verzoekende partij dit niet doet of dit niet zo kan verwoorden, dan worden de verklaringen als ongeloofwaardig bestempeld, wat een stap te ver is.

Verzoekende partij was van oordeel dat zij met haar antwoorden voldoende duidelijk was.

Ze heeft geen vragen onbeantwoord gelaten.

Het is subjectief en onredelijk van het CGVS om te stellen dat de antwoorden van verzoekende partij uitermate vaag zijn en dus niet passen in het antwoord dat het CGVS verwacht en aldus ongeloofwaardig zouden zijn.

De redenering is te subjectief en gaat niet op.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.”

Wat betreft de verklaringen van R. S., wordt aangevoerd:

“Verzoekende partij heeft haar relaas gedaan en haar verklaringen afgelegd.

Haar verklaringen stemmen overeen met de werkelijkheid en de realiteit.

Vanzelfsprekend heeft verzoekende partij geen invloed op de verklaringen van R. S..

Verzoekende partij kan niet begrijpen waarom R. S. verklaringen heeft afgelegd die niet overeenstemmen met deze van verzoekende partij en aldus de realiteit.

Hieromtrent kan verzoekende partij niets vertellen.

Tegelijkertijd stelt verzoekende partij zich natuurlijk wel de vraag of beslissing ten aanzien van R. S. al of niet definitief is geworden, of R. S. deze beslissing al of niet heeft aangevochten...

Niettemin, kunnen de verklaringen die werden afgelegd en een eventuele beslissing die werd genomen in de procedure verzoek tot internationale bescherming van R. S. niet zomaar gebruikt worden in de procedure van verzoekende partij.

Immers, er wordt geen geloof gehecht aan de verklaringen zoals uiteengezet door R. S..

Deze kunnen dan ook niet zomaar worden aangehaald om een weigeringsbeslissing te nemen ten aanzien van verzoekende partij en om geloofwaardige verklaringen van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Verzoekende partij benadrukt dat haar verklaringen correct en waarheidsgetrouw zijn.

Het feit dat de R. S. feiten onterecht anders zou hebben uiteengezet, om welke bewust of onbewuste reden dan ook, waardoor diens verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn, mogen niet gebruikt worden ten aanzien van verzoekende partij die wel waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd.

Verzoekende partij kan zich bijgevolg niet vinden in de redenering van het CGVS.

Wat betreft het dossier van R. S., benadrukt verzoekende partij ook nog dat zij nooit de machtiging heeft gegeven om haar verklaringen te gebruiken in de procedure van R. S. en dat zij nooit de machtiging heeft gegeven of akkoord is gegaan om deze 2 dossiers met elkaar te linken.

Dit is bijgevolg onterecht gebeurd.

Wat betreft deze relatie met R. S. kan verzoekende partij nog aankaarten dat deze beëindigd is en dat zij een andere relatie heeft met een partner van Belgische nationaliteit.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Gambia uit vrees voor vervolging omwille van haar seksuele oriëntatie.

5. Van verzoekster kan worden verwacht dat zij doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in haar land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBTIQ+ in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, zoals ook het verzoekschrift aanvoert, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij/zij overtuigend is voor wat zijn/haar beleving en zijn/haar levensweg met betrekking tot zijn/haar seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn/haar homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

6. De Raad stelt samen met verweerder vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relaas, gelet op het volgende:

- Verzoekster laat na op een doorleefde en concrete manier de bewustwording van haar lesbische geaardheid te schetsen, maar blijft steken in vage en onlogische verklaringen die bovendien bezwaarlijk gerijmd kunnen worden met de homofobe Gambiaanse maatschappij.
- Verzoeksters verklaringen over (haar relatie met) E. zijn evenmin geloofwaardig. Zo legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over het geboorteland van E., (het zien/spreken van) E.'s zus, hun eerste afspraakje en hun eerste kus. Voorts vertelde verzoekster enerzijds dat E. familie had in Gambia en er op familievakantie was en anderzijds dat verzoekster eigenlijk niets weet over haar familie en zelfs of E. wel familie wonen had in Gambia, zijn weinig overtuigend. Het is niet aannemelijk dat verzoekster geen informatie over de leden van de familie van E. zou hebben gevraagd, zoals hun woonplaats, beroepsbezigheden, etc. indien er zich familieleden van E. in Gambia bevonden.
- Ook de relatie van verzoekster met R. S., aangegaan in België, is niet geloofwaardig. Vooreerst legt verzoekster wisselende verklaringen af over hoe zij ontdekte dat R. lesbische gevoelens had. Verder komen verzoeksters verklaringen ook niet overeen met de verklaringen die R. S. aflegde in het kader van haar asielprocedure, wat betreft de wijze waarop ze van elkaar te weten zouden zijn gekomen dat ze aangetrokken waren tot elkaar en dat ze lesbisch zijn, de eerste keer dat ze kusten en de eerste keer dat ze seks hadden. Verder verklaarde R. dat verzoeksters moeder nog steeds zou leven en ze hun relatie geheim moesten houden omdat verzoekster bang zou zijn dat haar familie het te weten zou komen, terwijl verzoekster liet optekenen dat haar moeder zo'n 13 jaar geleden stierf bij de bevalling van haar jongere zus.
- Verzoekster kon geenszins coherent vertellen over de naaktfoto die E. haar stuurde die haar echtgenoot H. te zien kreeg, wat de geloofwaardigheid ervan onderuit haalt gezien dit een essentieel feitelijk element in het relaas betreft.
- Verzoeksters gedrag kan geenszins gerijmd kan worden met een vrees voor vervolging in Gambia. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij, ondanks dat zij beweerde dat zij gezocht werd in Gambia en geen gehoor had gegeven aan het bevel voor de rechtbank te verschijnen op 4 maart 2019, daarna nog vier keer heen en weer reisde tussen Senegal en Gambia, om uiteindelijk vanuit Gambia per vliegtuig naar Turkije te vertrekken. Dat zij hieraan niet kon doen, omdat het zo moest van de smokkelaar die alles voor haar regelde, is allerm minst geloofwaardig.

Verzoekster poogde in 2018 in ambassades te Dakar een visum te verkrijgen om naar Frankrijk te reizen en een visum om naar Nederland te reizen. Zij heeft ook reeds geprobeerd om een visum voor Spanje te verkrijgen. Verzoekster was dus kennelijk in staat zelf visa aan te vragen (ook vanuit Senegal). Hoe dan ook doet de reden van het heen- en weer reizen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster meermaals zonder enige problemen Gambia kon in- en uitreizen, wat bezwaarlijk geloofwaardig is indien zij werkelijk door de Gambiaanse autoriteiten gezocht zou worden.

- Wat betreft voorgaande visumaanvragen kan nog worden vastgesteld dat verzoekster deze trachtte verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties.
- Betreffende het gedwongen huwelijk, de verkrachtingen die zij zou hebben ondergaan en het feit dat haar gevraagd werd met de broer van haar overleden man te trouwen, wordt opgemerkt dat, indien zij werkelijk gedwongen zou zijn te huwen op de leeftijd van 14 à 15 jaar, dit huwelijk reeds meer dan 5 jaar voorbij is, haar eerste echtgenoot overleden is, zij nadien uit vrije wil kon huwen met wie zij wou en zij hierdoor geen noemenswaardige problemen kende met de familie van haar overleden echtgenoot. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij noch omwille van het gedwongen huwelijk, noch omwille van de aangehaalde verkrachtingen door haar oom, ooit eerder de intentie had om Gambia te verlaten.
- Het is evenmin geloofwaardig dat het dat de familie van verzoeksters eerste echtgenoot er enerzijds geen enkel probleem mee zou hebben dat verzoekster, een onbesneden vrouw, met hem zou huwen (zelfs tegen verzoeksters eigen wil), maar dat deze familie anderzijds op latere leeftijd wel zouden eisen om haar kind, alsook verzoekster zelf, alsnog te laten besnijden. Overigens blijkt uit haar verklaringen dat deze familie nooit enige poging ondernam om verzoeksters dochter te laten besnijden, noch om de dochter af te nemen, ondanks het feit dat verzoekster haar dochter soms een weekend naar hen liet gaan.
- Verzoekster maakt haar verklaringen omtrent haar miskraam en de boze reactie van haar man niet aannemelijk.

7. In het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat verzoeksters verklaringen vergeleken worden met die van R. S., omdat zij geen invloed heeft op de verklaringen van R. en omdat er geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen zoals uiteengezet door R.. Zij besluit dat het feit dat R. de feiten onterecht anders zou hebben uiteengezet, om welke bewust of onbewuste reden dan ook, waardoor haar verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn, niet gebruikt kan worden ten aanzien van verzoekster die wel waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat verweerder, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens kan onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van (ex-)partners. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door (ex-)partners aangaande bepaalde gedeelde ervaringen is een nuttige methode om de waarachtigheid ervan na te gaan. Van (ex-)partners kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij dienaangaande eensluidende verklaringen afleggen. Of de beslissing ten aanzien van R. al dan niet definitief is geworden en of R. deze beslissing al dan niet heeft aangevochten, doet hieraan geen afbreuk. De betreffende notities van het persoonlijk onderhoud van R. bevinden zich in het administratief dossier en er liggen geen elementen voor die erop wijzen dat deze notities niet zouden overeenstemmen met wat R. verklaard heeft.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd verzoekster nooit de machtiging heeft gegeven om haar verklaringen te gebruiken in de procedure van R. S.. Dienaangaande kan enkel worden vastgesteld dat het administratief dossier geen informatie bevat aangaande het gebruik van verzoeksters verklaringen in de procedure van R. S. en dat verzoekster dit ook niet aantoont.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter bekritisieren van de conclusies van verweerder aangaande de bewustwording van haar seksuele geaardheid, het goedpraten van haar vage en niet doorleefde verklaringen en de stelling dat er ook rekening moet worden gehouden met de mondigheid van een bepaalde persoon om deze gevoelens en emoties ook onder woorden te kunnen brengen tijdens een persoonlijk onderhoud, zonder dit te betrekken op haarzelf. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. De omstandige motivering omtrent de bijgebrachte gerechtelijke documenten doet overigens verder afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid.

11. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoekster laat na in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze "artikel 4 van Richtlijn 2004/83" geschonden zou zijn.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS